

[Søren P. Larsen.]

saadanne Misbrug, f. Eks. at der er taget en urimelig høj Betaling for Anvisning af Arbejde, at disse Kontorers Indhavere kunde miste deres Bevillinger. Ifølge Loven kan de i særlig graverende Tilfælde idømmes Bøder eller Straffe. Derpaa svarer Socialministeriet, at Arbejdsdirektoratet har herom oplyst, at der efter Direktoratets For-
 mening ikke hidtil har foreligget tilstrækkeligt Grundlag for at rejse Spørgsmaal om Inddragelse af de i Medfør af Lovens §§ 1 og 2 meddelte Bevillinger, samt at der ikke er idømt Bøder eller andre Straffe for Overtrædelser af de omhandlede Bestemmelser.

Jeg stiller disse Oplysninger fra Administrationen og fra det ansvarlige Ministerium i Relation til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen fremførte. Det er rigtigt, at der i Udvalget var en enkelt Deputation, som klagede over disse Forhold, men jeg gaar ud fra, at naar det høje Socialministerium pr. 30. December 1937 har svaret saaledes, som det kan dokumenteres her, saa kan der ikke have været meget at klage over, siden disse Klager ikke er naaet frem til Ledelsen. Derfor vil jeg paastaa, at der ikke i det foreliggende oplyste fra Administrationen oversendte Materiale ligger Begrundelse for at ændre Lovgivningen, saaledes som Lovforslaget gaar ud paa.

Det konservative Mindretal stiller et Ændringsforslag til § 1, der tilsigter at mildne Lovforslagets Bestemmelser. Jeg vil sige, at vi kan udmærket godt stemme for dette Ændringsforslag, saa sandt som vi vil stemme for ethvert Forslag, der tilsigter en Mildnelse af de ret aggressive Bestemmelser, som er nedlagt i det foreliggende Lovforslag. Men deri, at vi stemmer for dette Ændringsforslag, skal ikke ligge, at vi, hvis dette Ændringsforslag bliver vedtaget, vil stemme for Lovforslaget i dets endelige Udformning; dertil finder vi, at det er for rigoristisk udformet.

Jeg forstod paa Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at Lovforslaget mellem anden og tredje Behandling paa ny skal henvises til Behandling i Udvalget, og jeg vil derfor vente med at fremsætte almindelige Bemærkninger vedrørende selve Lovforslagets Formaal, til vi til sin Tid ser, om Lovforslagets Bestemmelser vil blive mildnet eller skærpet gennem den fortsatte Udvalgsbehandling, som jeg efter de Udtalelser, der blev fremsat af Ordføreren, formoder maa komme.

Boeck-Hansen: Som det høje Ting vil se af Betænkningen, har der været gjort et ikke ringe Arbejde i det nedsatte Udvalg angaaende dette Lovforslag, og vi har ikke alene modtaget en Række Deputationer, men der er ogsaa stillet en Række Spørgsmaal til den højtærede Minister, der jo ved Lovforslagets Fremsættelse begrundede den med, at der var fremkommet mange Klager angaaende de private Arbejdsanvisningskontorer. Man fik ogsaa det Indtryk, at den højtærede Minister mente, at Folk, der henvendte sig til disse private Anvisningskontorer, blev trukket op, og derfor har vi, saa vidt det var gørligt, søgt at faa Oplysninger om disse Spørgsmaal. Men jeg maa jo sige, at efter min Mening, og efter hvad vi har faaet oplyst, er der kun indgaaet een og kun een Klage til Centralarbejdsanvisningskontoret, en Klage af 18. Februar 1936. Endvidere er der nogle Musici, som mundtligt har besværet sig over private Arbejdsanvisningskontorer, og ogsaa en Generalforsamling har udtalt noget lignende. Disse tre Klager grupperer sig for øvrigt omkring Datoen den 20. Februar, saa det synes, som om en Aktion er blusset op, som altsaa har været forgæves, aabenbart ikke har givet noget Resultat, muligvis har man derefter henvendt sig paa rette Sted for at faa Klagerne frem paa denne Maade. Men der foreligger intet som helst Bevis for, at disse Klager er berettigede, i hvert Fald har jeg ikke kunnet se noget som helst Bevis, men kun en Paastand, og de har altsaa ikke været af større Omfang.

Den Begrundelse for Lovforslagets Fremsættelse, at man vil skaane de Menne-
 sker, der gaar til de private Arbejdsanvisningskontorer, er, synes jeg, meget tynd; jeg tror, at der maa foreligge andre Bevæggrunde for, at man overhovedet er fremkommet med dette Lovforslag, maaske f. Eks. dette, at man synes bedre om Folk, der arbejder som organiserede end som uorganiserede. Jeg vil nødig tro, at man her i Landet skulde ændre Foreningsfriheden til at være Foreningstvang. Men vi er nu ganske paa det rene med, at Lovforslaget vil blive gennemført, og derfor har vi ment at maatte stille et Ændringsforslag, saaledes at det blev mildnet.

Vi er klar over, at denne Lov i Virkeligheden er vedtaget i Regeringens tredje Kammer, dette hemmelighedsfulde Kammer mellem de to Regeringspartier, hvor saadant noget vedtages, hvorefter Lovforslagene føres ind i Rigsdagen og vi faar en Udtalelse om, at man er meget rede til at